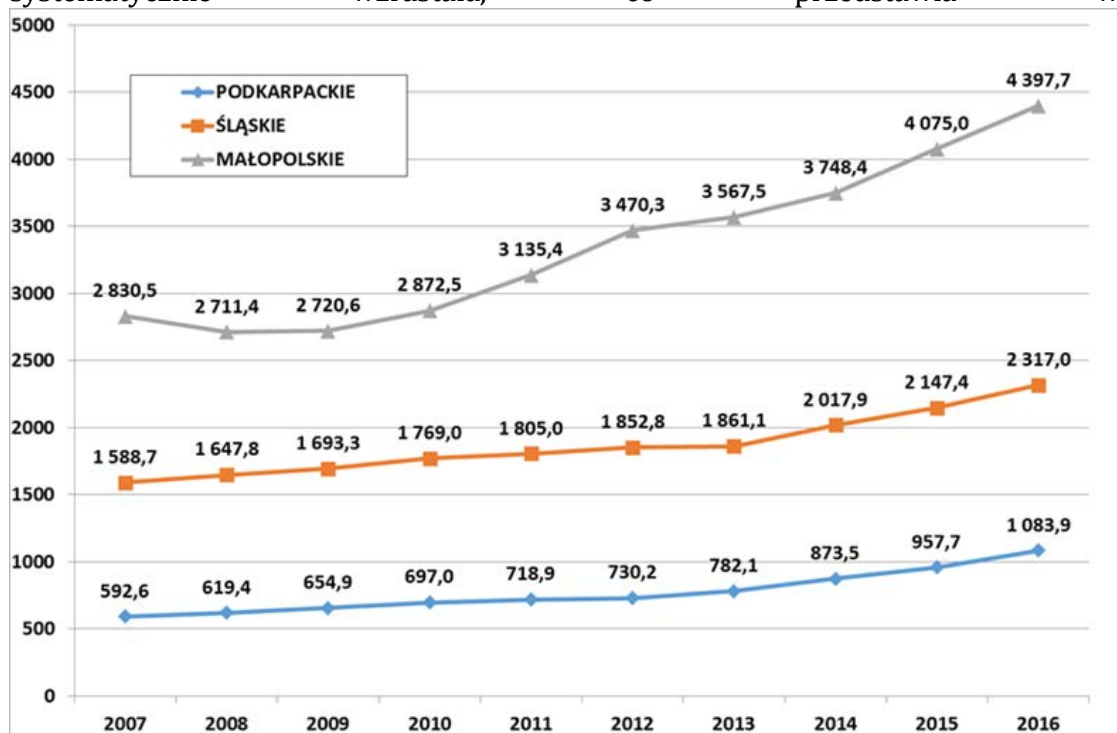

Wyniki analizy danych GUS

Liczba turystów¹ w województwach objętych kontrolą w latach 2007-2016 systematycznie wzrastała, co przedstawia wykres:

Źródło: Opracowanie własne NIK na podstawie danych publikowanych przez GUS

Oprócz charakterystyk liczbowych, do statystycznego opisu zjawisk turystycznych wykorzystuje się najczęściej **wskaźniki natężenia**. Zalicza się do nich m.in. wskaźniki: funkcji turystycznej Baretje'a², intensywności ruchu turystycznego według Schneidera³, intensywności ruchu turystycznego według Charvata⁴, gęstości bazy noclegowej⁵, gęstości ruchu⁶ oraz rozwoju bazy

¹ Na potrzeby opracowań GUS (np. Turystyka w 2016 r. Tourism in 2016, GUS - Urząd Statystyczny w Rzeszowie. Warszawa 2017 r., str. 16) zdefiniowano, że uczestnikami turystyki są odwiedzający. Określenie to dotyczy każdej osoby podróżującej do miejsca znajdującego się poza jej zwykłym otoczeniem, na czas nie dłuższy niż 12 kolejnych miesięcy, jeśli podstawowym celem podróży nie jest podjęcie działalności zarobkowej wynagradzanej ze środków pochodzących z odwiedzanego miejsca. Kategoria „odwiedzający” (krajowi i międzynarodowi) dotyczy: turystów (tzn. odwiedzających, którzy przynajmniej przez jedną noc korzystali z zakwaterowania w odwiedzanym miejscu) i odwiedzających jednodniowych (beznoclegowych). Według GUS, korzystający z noclegów to liczba osób (turystów), które rozpoczęły pobyt w obiekcie w danym miesiącu i powinny być liczone jeden raz, tj. w miesiącu przybycia do obiektu.

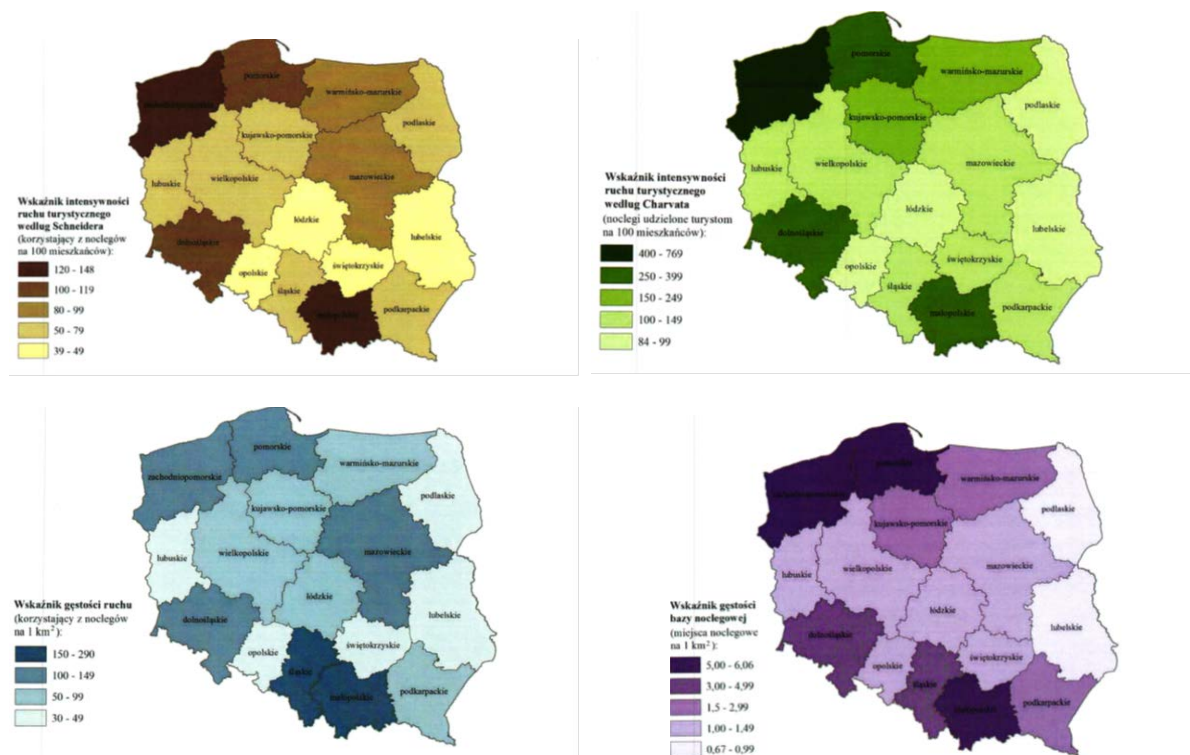
Uwaga: Źródłem danych GUS o stanie i wykorzystaniu turystycznych obiektów noclegowych w Polsce jest stałe badanie statystyczne GUS, które dotyczy turystycznych obiektów noclegowych, posiadających 10 lub więcej miejsc noclegowych.

² Wskaźnik **Baretje'a** stanowi iloraz liczby miejsc noclegowych do liczby mieszkańców. Zwraca uwagę fakt, że w województwie śląskim wzrost tego wskaźnika nastąpił w roku 2012 i od tego czasu wskaźnik pozostaje na niezmiennym poziomie. W 2016 r. wskaźnik ten dla Polski wynosił 1,9 i w porównaniu do roku 2011, wzrósł o 18,8%. Wzrost tego wskaźnika dla województw: małopolskiego i podkarpackiego kształtował się zatem na poziomie wyższym niż poziom krajowy.

³ Wskaźnik intensywności ruchu turystycznego według **Schneidera** stanowi iloraz liczby korzystających z noclegów w ciągu roku do liczby mieszkańców. W latach 2011-2016, w każdym z ww. województw, poziom wskaźnika corocznie wzrastał. W 2016 r. wskaźnik ten dla Polski wynosił 75,3 i w porównaniu do roku 2011, wzrósł o 34%. Wzrost tego wskaźnika dla województw: małopolskiego i podkarpackiego kształtował się zatem na poziomie wyższym niż poziom krajowy.

⁴ Wskaźnik intensywności ruchu turystycznego według **Charvata** stanowi iloraz liczby udzielonych noclegów w ciągu roku do liczby mieszkańców. W latach 2011-2016, w województwach: małopolskim i podkarpackim, poziom tego wskaźnika corocznie wzrastał. W województwie śląskim nastąpił jednorazowy spadek (o 1,3%) wartości tego wskaźnika w roku 2013 r. W kolejnych latach wartość wskaźnika w tym województwie systematycznie wzrastała, lecz ostatecznie wzrost ten był o ponad połowę niższy niż w pozostałych województwach objętych kontrolą. W 2016 r.

noclegowej⁷. Wskaźniki te dla województw objętych kontrolą, w latach 2011-2016, systematycznie wzrastały.

Źródło: *Turystyka w 2016 r. Tourism in 2016*, GUS - Urząd Statystyczny w Rzeszowie. Warszawa 2017 r.

Szczegółową analizę danych statystycznych GUS zawarto w załączniku do Informacji o wynikach kontroli NIK.

Wskaźnik ten dla Polski wynosił 199,8 i w porównaniu do roku 2011, wzrósł o 33,6%. Wzrost tego wskaźnika dla województw: małopolskiego i podkarpackiego kształtował się zatem na poziomie wyższym niż poziom krajowy.

⁵ Wskaźnik **gęstości bazy noclegowej** stanowi iloraz liczby miejsc noclegowych do powierzchni w km². W latach 2011-2016 w województwach:

- małopolskim - w roku 2013 nastąpił jednorazowy spadek (o 1,2%) wartości tego wskaźnika, a następnie poziom tego wskaźnika corocznie wzrastał;
- śląskim - w latach 2012-2014 wskaźnik utrzymywał się na niezmiennym poziomie, zaś w roku 2016 nastąpił jednorazowy spadek (o 2,7%). W związku z tym wzrost w latach 2011-2016 wyniósł zaledwie 5,9% i był zdecydowanie niższy od wzrostu tego wskaźnika w kraju.
- podkarpackim - w latach 2012-2013 wskaźnik utrzymywał się na niezmiennym poziomie, a następnie poziom tego wskaźnika corocznie wzrastał.

W 2016 r. wskaźnik ten dla Polski wynosił 2,3 i w porównaniu do roku 2011, wzrósł o 21,1%. Wzrost tego wskaźnika dla województw: małopolskiego i podkarpackiego kształtował się zatem na poziomie wyższym niż poziom krajowy.

⁶ Wskaźnik **gęstości ruchu** stanowi iloraz liczby korzystających z noclegów w ciągu roku do powierzchni w km². W latach 2011-2016, w każdym z ww. województw, poziom wskaźnika corocznie wzrastał. W 2016 r. wskaźnik ten dla Polski wynosił 92,5 i w porównaniu do roku 2011, wzrósł o 34,6%. Wzrost tego wskaźnika dla województw: małopolskiego i podkarpackiego kształtował się zatem na poziomie wyższym niż poziom krajowy.

⁷ Wskaźnik **rozwoju bazy noclegowej** stanowi iloraz liczby korzystających z noclegów do liczby miejsc noclegowych. We wszystkich województwach objętych kontrolą, w roku 2012 nastąpił jednorazowy spadek wartości tego wskaźnika, zaś w kolejnych latach wartość wskaźnika systematycznie wzrastała. W 2016 r. wskaźnik ten dla Polski wynosił 39,9 i w porównaniu do roku 2011, wzrósł o 12,7%. Wzrost tego wskaźnika dla województw: małopolskiego i podkarpackiego kształtował się zatem na poziomie niższym niż poziom krajowy.